

Vzpomínka na Jana Skácela **Memory of Jan Skácel**

V dávných 70. letech se nedávni studenti brněnské univerzity, již dva roky v Mikulově žijící novousedlíci, v srpnové noci setkali u lahve vína s legendou, Janem Skácele. V Brně chodívali do kavárny paláce U šlechtíčen, ke stolu, August night over a bottle of wine with legendary Jan Skácel. sousedícímu s tím, za kterým sedával milovaný básník. V tu srpnovou noc jim Jan Skácel, občasný host svého mikulovského přítele, malíře Rudolfa Gajdoše, vyprávěl o svém vztahu k Mikulovu. O tom, že pro něj je Mikulov kouskem Itálie, z vůle Boží přeneseným na Moravu. Mikulov.

O nocích v zahradách pod Svatým kopečkem při čekání na zpěv slavíka. He told them that Mikulov means a piece of Italy to him, brought to Moravia at God willing.

O nočních procházkách městem, kdy tma milosrdně zakrývá neradostné doklady současné reality a poutník s trochou fantazie vnímá atmosféru uplynulých staletí. About the nights under Svatý Kopeček filled with waiting for dark mercifully covering unpleasant signs of today's reality and a wayfarer with a bit of imagination perceiving the atmosphere of past centuries.

O půvabu minisvětů za branou ke kostelu sv. Václava, se starosvětskou zahrádkou u ušlechtilé prosté budovy probostství, renesančních náhrobců u zdi kostela.

O půvabu chrámové lodi, kde gotika dává prostor rokokovým plastikám brněnského sochaře Ondřeje Schweigla. Jak snadné je zaslechnout tu hlásky zpěváků v červených kabátcích, stipendistů kardinálem Františkem

Dietrichsteinem založené nadace pro studenty jim rococo plastic sculptures of a Brno sculptor Ondřej Schwegl, založeného gymnázia. O zpěváčcích modráčcích v modrých where is easy to catch a sound of singers' voices in carmine kabátcích, kteří zpívali mše v piaristickém kostele sv. Jana jackets - the scholars of a secondary school found by Křtitele. František Dietrichstein. And about singing boys - blue-throats -

O mistrovství malíře světla, Františka Antonína in sky blue cardigans who used to rehearse in The Church of Maulbertsche, které rozzářilo světsky pojatou freskou Jan Křitel, the saint.

v polovině 18. století interiér piaristického kostela. He talked about a master-schips of a painter of light, František O výrazu soch Ignáce Lehgelachera, komponovaných se Antonín Maulbertsche illuminating a profaneness comprised smyslem pro barokní monumentalitu a působivost pro pyšné fresco from the 18th century.

panské sídlo stejně jako pro náměstí a náměstíčka ve About the expression of statues by Ignace Lehgelacher composed with a delicate taste for barocco, with grandiosity and

O zapadajícím sluncem ozářené barokní fasádě Jana impressiveness for proud noble estates as well as for town Bernarda Fischera z Erlachu na průčelí dietrichsteinské streets and squares. He talked about the barocco facade by hrobky pod kulisou Svatého kopečka, korunovaného itali- Bernard Fischer from Ehrlach on a front of the Dietrichstein zující architekturou kaple sv. Šebestiana, kampanily a temple lit by the setting sun, crowned by a caple of the saint křížové cesty. Sebastian in an Italian style, and Way of the Cross. In the 70th

V polovině 70. let zasmužilý básník vyprávěl o velkém umění the saturnine poet talked about the great art in small Mikulov v malém Mikulově, za kterým jezdí studenti dějin umění a that attracts students of Art History and people attached to lidé, závislí na krásných věcech. Vyprávěl svým skeptickým wonders of art. He talked to his sceptical listeners about an posluchačům o nezničitelnosti lidské potřeby dát kráse pros- eternal human need to give beauty enough space. In that tor. August afternoon 20 year ago, on the 24th, I remembered the

Odpoledne 24. srpna 1996 jsem si vzpomněla na večer night spent in Mikulov with the great poet. s básníkem v Mikulově v srpnu před 20 léty.

Dobromila Brichtová

17. 9. 1996, Mikulov

foto JINDŘICH ŠTŘEIT

NIKOS ARMUTIDIS

sochař, malíř

narozen: 14. 3. 1953

studium: AVU Praha

adresa: Veverské Knínice 34, 664 81

tel.: 0502/94611

KARL - HEINZ

BETHMANN

sochař, malíř, pedagog

narozen: 3. 5. 1952

studium: AVU Hannover

adresa: Limmerstrase 16,

Hannover, SRN

foto JINDŘICH ŠTŘEIT

foto PROSTISLAV EUDEK

ZDENĚK LHOTSKÝ

sochař, designer, továrník, hudebník

narozen: 8. 8. 1956

studia: VŠUP Praha

adresa: Pelechov 17, Železný Brod, 468 22

tel.: 0428/389334, 0601/2/287706

LIBOR LÍPA

malíř, designer, hudebník

narozen: 12. 9. 1963

studium: SUPŠ Brno

adresa - ateliér: Zámek 3, Mikulov 692 01

adresa - privát: Růžová 24, Mikulov, 692 01

tel.: 0625/2126, 0625/3732

foto DAN KAMERAR

foto OTA PALER

STEFAN MILKOV

sochař, grafik, hudebník

narozen: 9. 3. 1955

studia: VŠUP Praha

adresa - ateliér: Truhlářská 4, Praha 1, 110 00

adresa - privát: Na Kampě 13, Praha 1, 118 00

tel.: 02/530836

JINDŘICH ŠTŘEIT

fotograf, pedagog

narozen: 5. 9. 1946

studium: Pedagogická fakulta UP

v Olomouci

adresa: Sovinec 6

tel.: 0647/9723

foto LENKA VTIPLDVA

ROSTISLAV ČUŘÍK

malíř, fotograf

narozen: 6. 8. 1960

studia: SUPŠ Brno

adresa: Kamenná kolonie 132, Brno, 639 00

tel.: 05/43234257

foto Ota Paler

foto Ota Paler

JAROSLAV RÓNA

sochař, malíř, filmový a divadelní výtvarník

narozen: 27. 4. 1957

studia: VŠUP Praha

adresa: Izraelská 1, Praha 3, 130 00

tel.: 02/731960

PETR JAREŠ

malíř, grafik, pedagog

narozen: 23. 7. 1959

studia: VŠUP Praha

adresa - ateliér: Jugoslávských partyzánů 8/a 611,

Praha 6 160 00

adresa - privát: Žerotínova 45, Praha 3, 130 00

tel.: 02/3124845, 02/6971553

foto Ota Paler

foto Ota Paler

MARTINA RIEDLBAUCHOVÁ

malířka, textilní návrhářka, tanečnice

narozena: 14. 4. 1963

studia: VŠUP Praha

adresa: Jeseninova 81, Praha 3, 130 00

tel.: 02/323321

ČESTMÍR SUŠKA

sochař, keramik

narozen: 4. 1. 1952

studia: AVU Praha

adresa: Radouňova 1, Praha 5, 150 00

tel.: 02/528330

foto Ota Paler

foto Ota Paler

host

VERONIKA RICHTEROVÁ

malířka, designerka

narozena: 11. 1. 1964 v Praze

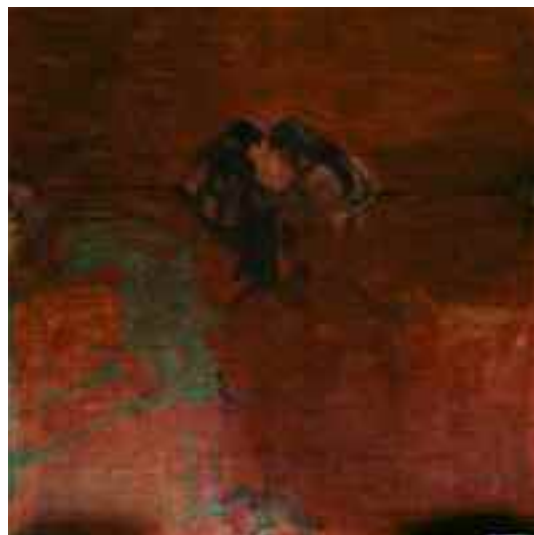
studia: VŠUP Praha

adresa: ateliér - U smaltovny 32, Praha 7, 170 00

tel.: 02/869646

Nikos Armutidis
obraz 1
160 x 140 cm
akryl na plátně

Nikos Armutidis
obraz 2
125 x 125 cm
akryl na plátně

Nikos Armutidis
obraz 3
125 x 125 cm
akryl na plátně

Nikos Armutidis
obraz 4
115 x 115 cm
akryl na plátně

Libor Lípa
Zvěstování
 180 x 160 cm
 akryl na plátně

Libor Lípa
Novomanželé
 115 x 115 cm
 akryl na plátně

Libor Lípa
Svatební fotografie
 115 x 115 cm
 akryl na plátně

foto DAN KAMENÁŘ

Karl-Heinz Bethmann

Hlava

120 x 90 x 90 cm
pískovec

foto DAN KAMENÁŘ

Zdeněk Lhotský

bez názvu 1, 2, 3

dřevo, měď

foto DAN KAMENÁŘ

Stefan Milkov

Lod' blázna

200 x 250 cm
dřevo

foto DAN KAMENÁŘ

Stefan Milkov

Los caprichos

130 x 115 cm
dřevořez

Jindřich Štreit
Mikulovsko
 z cyklu fotografií

foto ROSTISLAV EUŇIK

foto ROSTISLAV EUŇIK

Z doprovodné výstavy názorového hnutí

Přecitlivělí

členové: Libor Lípa, Vítězslav Vrbka, Radovan Král, Jaroslav Šusta jr. a Martin Mysliveček

Zdeněk Lhotský

Rohatá kroksna

délka 210, průměr 85 cm
dřevo, měď

foto ROSTISLAV EUŇIK

foto ROSTISLAV EUŇIK

Stefan Milkov

Lad'ova tajná zbraň

150 x 90 x 145 cm
dřevo

Jaroslav Róna

Velký sarkofág

250 x 80 x 50 cm
dřevo

foto OTA PALER

Rostislav Čuřík
Kyvadlo siderického charakteru
 127 x 127 cm
 olej na plátně

foto OTA PALER

Rostislav Čuřík
Na prahu
 127 x 127 cm
 olej na plátně

foto ROSTISLAV ČUŘÍK

Rostislav Čuřík
Z cyklu Mikulov
 50 x 70 cm
 fotografie

d í l n a

96

PETR **JAREŠ**

STEFAN **MILKOV**

MARTINA **RIEDLBAUCHOVÁ**

JAROSLAV **RÓNA**

ČESTMÍR **SUŠKA**

VERONIKA **RICHTEROVÁ**

host

Umění ve světě diváků a zevlounů Spectators and loiterers world of art

To je nesmysl, říká si básník a spisovatel. Má napsat článek **An absolute nonsense, says a poet who is to write an article about** o výtvarných dílech, vznikajících během letního symposia **graphic works made during the summer in Mikulov. The graphic** v Mikulově. Ale neméně mizerně se cítí i ta složka bytosti, která si **part of his personality feels the same misery because meanwhile** říká výtvarný spisovatel, neboť zatímco výtvarníci pracují na díle **artists can follow an optional pattern, but he has no choice and** dle libovolného námětu, on nemá na vybranou a musí tady pos- **has to gather up all his imagination to liven up an ancient story.** bírat všechnu obrazotvornost, aby oživil realie jednoho chudičkého **The artists are called up and materials are supplied and board and** příběhu: Jsou povoláni umělci a je poskytnut mate-riál, strava a **lodging are provided, and all this in historical wings of Mikulov.**

byť, a to všechno v historických kulisách města Mikulova. **The town is considered to be an art-loving centre of Moravia, and** Město znamená tolik, co uměnímilovné centrum Moravy a jeho **its genius loci has got an indisputable influence on the works of art** genius loci nemůže vznikající díla neovlivnit. Proč právě Mikulov a **created here. It's a puzzle why particularly Mikulov and not near** nikoliv sousední Břeclav a Znojmo je ovšem záhada, jen chápeme, **Břeclav or Znojmo but it's clear that it can't be a morally and physi-** že to nemůže být město z fyzicky a morálně zdevastovaného **cally devastated town of the Northwest Bohemia.**

severozápadu Čech. **The artists, not of little account, but artists elected by affinity, are** Jsou tedy povoláni umělci, nikoliv umělci ledajací, ale umělci **called up. Namely: Those artists having an idea of a definite work,** spříznění volbou. Totiž: Takoví umělci, kteří v sobě nosí ideu defini- **an idea of Mikulov art in their souls. Even though it's said in** tivního díla (a tato idea je v souladu s ideou Mikulova), což je sice **metaphor, it's parted from the thing in itself. Great space is given** řečeno metaforicky, ale není tak úplně od věci, a navíc v době, **to installation and improvisation - work containing all signs of pro-** kdy je větší prostor dáván instalaci a improvizaci, tvorbě, která má **fessionality and durability of a three-week exhibition. It's not a** všechny znaky provizória a trvanlivost třítydenní výstavy. To není **rebuke it's just to point out a state, that part of modern art no less** výtky, ale pouhé konstatování situace, ve které si část součas- **than makes its best of. An artist is no longer only a human being**

ného umění přímo libuje. **with certain skills but a travelling drudge in others' people service** Umělec už dávno není pouze člověk, který umí, ale ten, který je **all the time. Nothing brand new. Not to count a century of modern** neustále v cizích službách a na cestách. Nomád. **art when artists used to lock themselves up in their studios and** Nic nového pod sluncem. Nepočítáme-li století moderny, kdy se **turn their back out of spite against not understanding public, and** umělci uzavírali ve svých atelierech a trucovitě obráceli proti **enjoy creating sadomasochistic production for them. Apart form** všem vyžívali se v sadomasochistické produkci pro nic nechápající **this one, history doesn't mention another post suitable for an artist** veřejnost, nezná historie umění jiný statut umělce. **than a tradition of small workshops and a work steaming from folk-**

Pak návrat k tradici dílen a k umělecké práci, která vychází **lore crafts came back. It's in total contradiction to post modern art** z řemesla. Naprostý protiklad té postmoderny, která dnes klipově **that clicks and dashes to emptiness of a TV screen where a real** těká a chvátá do nicoty a pro kterou je obrazovka ideálním **picture is just about to disappear completely from, in a spirit of** prostředkem nikoliv k pouhému mizení obrazu, ale jeho likvidaci, v **past ages. An artist creates for an audience - for people who are**

duchu obrazotvornosti minulých věků. **wanderers and spectators in one. On the other hand, according to** Na jedné straně umělec, který tvoří pro obecenstvo: pro lidi, kteří **Bauman's theory, there are four post modern types of a character -** jsou poutníky a diváky v jedné osobě. A na druhé straně - dle **a loiter, a vagabond, a tourist and a gambler. However, we live in a** Baumanova rozlišení - čtyři "postmoderní osobnosti": zevloun, **world where particularly the art is a matter of plurality, variety and** tulák, turista a hráč. **duality, and we still, without an inclination to moralising, refuse it.**

Žijeme ovšem ve světě, kde právě umění je věcí plurality, po-dvo- **And we tend to prefer the art as a way of liberality.** jnosti a mnohosti, a přece, aniž bychom stanuli na straně moral- **izátorů, odmítáme. A volíme umění jako formu** velkorysosti.

Jiří Olič

Petr Jareš

Kočička

60 x 85 cm

monotyp

foto OTA PAUER

Petr Jareš

Slunce

60 x 85 cm

monotyp

foto OTA PAUER

Petr Jareš
Krajina s lodkou
60 x 85 cm
monotyp

foto OTA PALER

Petr Jareš

Láska

60 x 85 cm
monotyp

foto OTA PALER

Petr Jareš

On

60 x 85 cm
monotyp

foto OTA PALER

Stefan Milkov
Oplý anděl
408 x 120 x 120 cm
topol

foto OTA PAUER

Martina Riedlbauchová

Mříže a mřížky

230 x 240 cm

malba

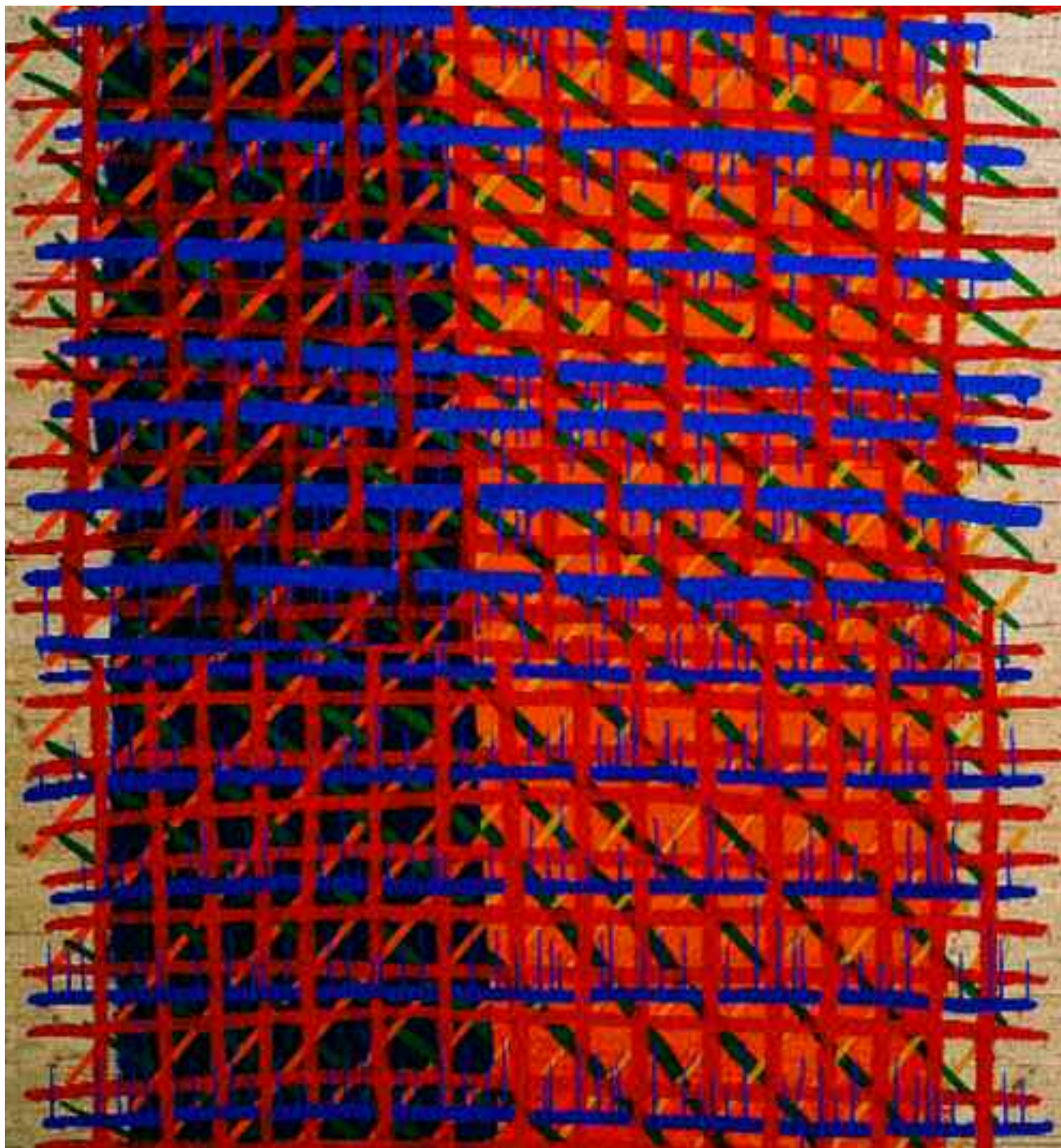

foto OTA PAJER

Martina Riedlbauchová

Vlny a nebe

230 x 240 cm

malba

foto OTA PAJER

Martina Riedlbauchová

Od červené k modré

230 x 240 cm

malba

foto OTA PAJER

Martina Riedlbauchová

Škvíra

Koberec

230 x 240 cm

malba

foto OTA PAJER

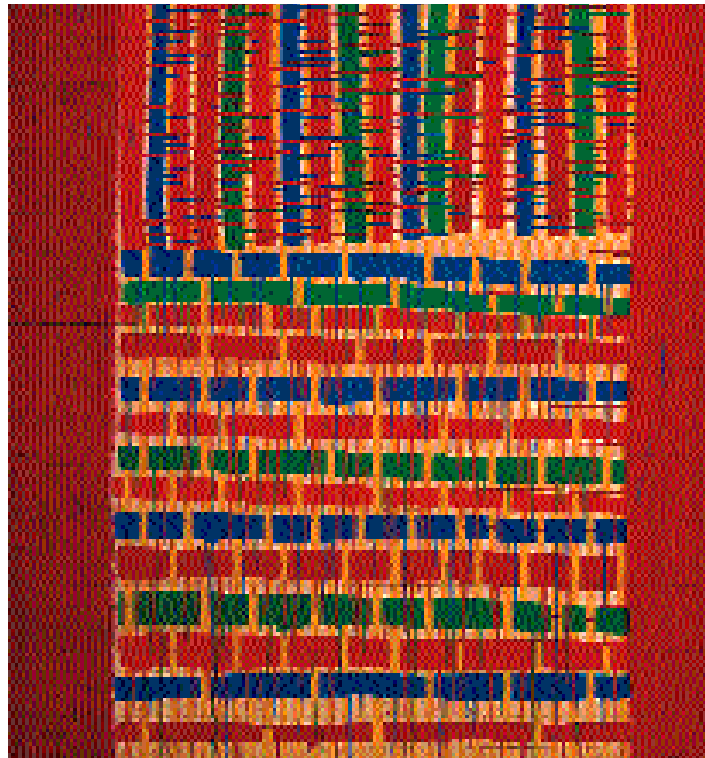

foto OTA PAJER

Veronika Richterová

Orel královský

výška 250 cm

topol

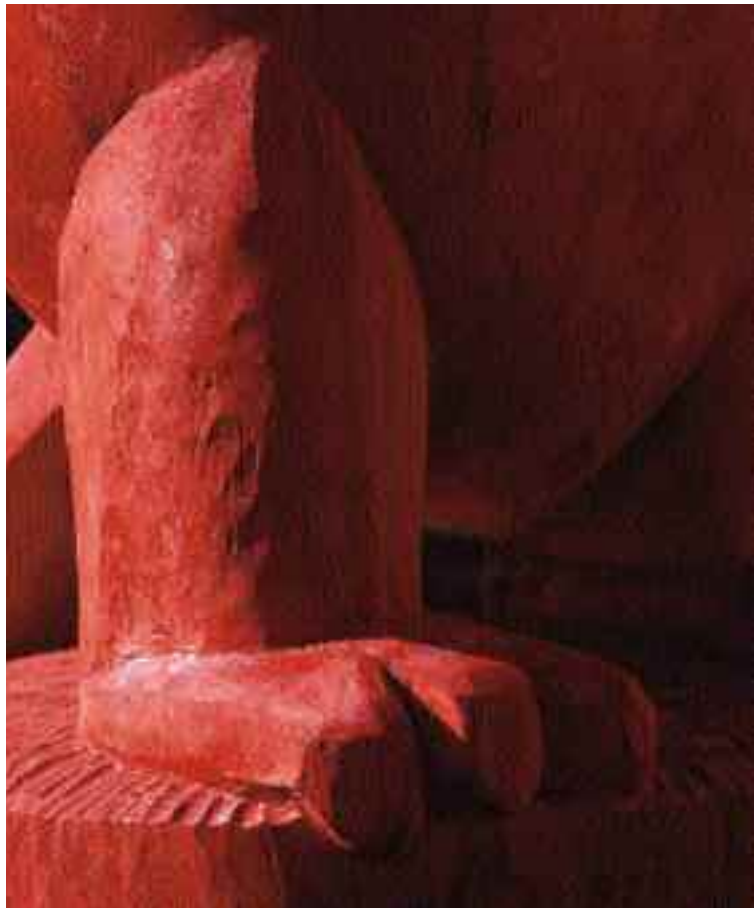

foto OTA PAUER

Jaroslav Róna
Mořeplovci
490 x 150 x 70 cm
topol

foto OTA PALER

foto OTA PALER

Čestmír Suška
Běžová díra
210 x 110 cm
topol

foto OTA PAJER

Čestmír Suška

Na špičce

výška 375 cm

topol, kov

Pozdrav

Přecitlivělých
Z připravované sbírky **Mindráky a Jobáky**
Věnováno Jaroslavu Rónovi
Napsal **Vítězslav Vrbka, Přecitlivělý**

M o ř e p l a v c i

Pět námořníků,
bývalých kolchozníků,
umělců a vetešníků,
sešlo se v boji,
v životě i znoji,
by přežilo pár pamětníků

Brázdili svět
a množili své vize,
bránili čest
jak ve staleté knize,
smáli se každému, kdo prošel kolem nich

Drželi spolu
basu,
snad v každém molu
vyplenili kasu,
anebo osahali krásu

V touze ochutnat vše v žití,
trhali zakázané kvítí,
bořili,
jedli,
pili,
až přehnali tu píli

Nikdo jim nedosáh na kohoutek
Nikdo je nedokázal zastavit
Byla tu přesto šance - konce,
by samotným jim došel dych

Oni však s rozpínavostí sobě vlastní,
pádili více nadšení
Okolní životy se bortí,
zoufalé z jejich nadšení

Vlnobití

I á s k y

s l u n c e

sázky

zničující běh

Příběhy

torza

plameny

veselý **mohutný** dech

Po velikém tahu

zjevil **se** vrahu

vztýčený prst.

překročíš

práh

porušíš zákon

únava čest

přeměněn **budeš**

do plodu hrušně

v z d u š n ě

slušně

Zděšen vše vypráví
ostatním druhům,
marně však uniká prastarým dluhům,
věštba se plní

Čestisuš šel první
Čestisuš první umírá
To on se z osoby bukanýra
zabýval cizími světy,
hleděl do dálek, žil,
tu překročil práh
na špici
Hruškou první byl

Sličný Márie se honil od červené k modré
a kdoví bylo-li to k čemu dobré
Vlny a nebe, každého z nich denní chléb,
náš Márie se všeho nejmíň lek
On porušil - ach - zákon moře
nebyl mužem, pláč a hoře
uvržen za mříže a mřížky snil
Hruškou druhý byl

Proč zakletý je Mistr Pejaré,
je pro nás stále neznámé
Víme jen,
že citlivý byl, jako když kočička se laská
Co citlivý,
přecitlivělý,
řek by mnohý Přecitlivělý
Však zůstává mu hrušky maska

A bouřlivák, divoch, námořník,
srdcař, hráč a milovník,
truvér, bard a hodovník,
opilý anděl Stefimil?
Schoulil se, by spočinul a nabral sil,
v hrušku se dobrovolně uložil

Duše, kapitán, nejstatnější korsár,
všemocný pirát, kurátor, Jardaró
Nemůže dělat jako by se nic nestalo
Jakoby námořníci byli čilí,
v plné práci,
v plné píli
Dřevěné hroudy na palubě!
Netouží věru po potupě

Čestně - díky - proklál srdí,
stal se hruškou a lodí,
nyní je svoje ovce,
ovoce,
po mořích snění vodí

Ne,
nebloudí,
jen čeká na svůj čas,
na nový dych

V oblacích vysoko krouží srdce jich,
orel královský,
bájný Verorich

Uhlídá námořnický smích

V naší firmě RAP s.r.o. Mikulov máme dvě oddělení.

Interiér a produkce.

V oddělení interiér děláme to, co nás živí.

V oddělení produkce děláme to, co nás baví.

Dílat to, co nás živí, nás baví.

Vůbec nic dílat, nás baví.

Těba nic, co nás živí nebo baví.

U nás se svítí.

RAP s.r.o.

692 01 Mikulov

Husova 13

Tel./fax: 0625/2932

Office AVENIR, Praha
architekt: Jaroslav Šusta jun.

Caffe Milena
Staroměstské náměstí, Praha
architekt: Jaroslav Šusta sen. a Jaroslav Šusta jun.

V prvním slavnostním zahajovacím dnu účinkovalo Divadlo Boleslava Polívky s hrou „Don Quijote a ti druzí“. (Dva nerozluční Boleslav Polívka a Jiří Pecha). foto: Petr Hynek

A pak se v zámeckém sále hrálo a tancovalo. (Martin Němec – Precedens právě vášnivě křtí s Liborem Lípou CD rockové skupiny U nás se svítí). foto: Petr Hynek

Jednoho dne přijely dva tahače a přivezly z Břeclavi (Lesy ČR) předem vybrané kmeny. foto: Václav Hortvík

Umění je vysoký stupeň dovedností, tvůrčí schopností člověka v určitém oboru činnosti.

Umění je forma společenského vztahu a činnosti člověka, který reprodukuje skutečnost v uměleckých dílech a jiných vnímatelných věcech.

Je to nejvyšší forma estetického osvojování si světa, která uspokojuje specifické lidské potřeby.

Slovo umění je odvozeno od slova umět. A účastníci třetího ročníku Mikulovského výtvarného symposia určitě umějí. Dokazují to jejich „dřevěné kolosy“, které si letos našly místo v areálu zámeckého parku. Teplé dřevo obohacené různými ingrediencemi ztvárňující lidské pocity.

A člověk tvoří. Tvoří hlavou, tvoří rukama, tvoří srdcem. Lásky k práci je nejdůležitější podmínkou kvality práce. Bez víry ve své schopnosti a ve své síly není možné vytvořit žádné dílo. Toto vše nechybilo účastníkům „dílny“ 96.

Díky

MUDr. Ivo Koneš

starosta města Mikulova, 12.9.1996

Zleva – technický asistent Libor Líp, starosta města MUDr. Ivo Koneš a Mgr. Jiří Pavlov, přednosta Okresního úřadu v Břeclavi (oba muži přislíbili při slavnostním zahájení podporu dalších ročníků).

foto: Ota Pajer

Vážení,

až při vernisáži „dílny“ 96 v Mikulově jsem pochopil, že Mikulov se svým neopakovatelným prostředím a atmosférou, společením s pozvanými umělci, nadšenými organizátory a všemi a vším dokola vytvořil jedinečné místo, kde právě a možná jen právě zde mohou vznikat a to už potěší krásná umělecká díla. Pokud nikdo na této Zemi zná a nebo objeví místo podobné, nechť přemýšlí o zorganizování podobné dílny. Já však znám prozatím místo jediné - Mikulov.

Mgr. Jiří Pavlov

přednosta Okresního úřadu v Břeclavi, 12.9.1996

Po prvním hektickém zahajovacím večeru přišlo v druhém dnu si v klidu pohovořit (za pár hodin to však opět hořelo, tentokrát v rockovém duchu – Precedens a U nás se svítí).

foto: Ota Pajer

Nad městem se vznášely i takové rarity jako tento pět set let starý a okolo pěti tun vážící knínek.

foto: Václav Hortvík

Oslí dvůr v areálu zámku byl tentokrát tím pravým místem, kam se kmeny složily.

foto: Václav Hortvík

Účastníci třetího ročníku: ak. mal. Petr Jareš, ak. soch. Jaroslav Róna, ak. soch. Stefan Milkov, ak. soch. Čestmír Suška, ak. mal. Veronika Richterová, ještě stále chybí ak. mal. Martina Riedlbauchová (umělci byli očividně překvapeni dary - růže a trika se symbolem sympozia).

foto: Ota Pajer

Kurátor „dílny“ 96 čte svoji zahajovací zdravici (mezi proslovy se zámkem nesla také hudba a o tu se staral M-jazyk).

foto: Ota Pajer

Petr a Čestmír jdou vykonat jeden z příjemných úkolů zahájení. (Úřednice Městského úřadu, Mgr. Spilková, jim totiž předává stipendium).

foto: Ota Pajer

Libore Lipo!

Dnes je mi v Mikulovi dobøe, bolest hluboko v hrudi pøechodnì ustupuje, moje vrtošivá dceruška se mi usadila na klínì a v kuchni u Rohatého krokodýla chystají nijakou lahůdku. Upíjím pivo a nemyslím na bolest ruky od stálého bušení do toho prokletého syrového kanadského topolu, z jehož nitra hodlám vysvobodit sarkofág, pouzdro na jedno lidské pouzdro. Tøeba moje, nebo Tvoje, nebo nijakého tenkokrkého faraona s tìlem ve tvaru lahve. Hrobka Dietrichšteiñu se dvíma rohy víží (pro Boha, proè je tady všechno rohaté?), dekorovaná placatým Svatým kopečkem, vytváøí kotvu tohoto vašeho místečka s malými úžasnými námístíčky a zámkem, který jako chobotnice prostupuje vším, nepochopitelnì prázdný a nepochopitelnì mohutný. Pan Brichta našlapuje bosýma nohama jako klaun a pouli vodnické oèi jako kuleñíkové koule, jež tu suše tøeskají o sebe. Je mi tu s vámi dobøe, ale kdo mi vysvětlí, kam se podíli všichni ti lidé, co to tu zbudovali? Zbyla tu prázdná schránka synagogy - židovské ètvrti. Je to tu smutné - opuštíné. To naše století plné pøilivù a odlivù se na tom všem podepsalo, ale krása, smutná krása zůstala. Tíším se na veèer, až zasednu s vámi u toho "kru asè" Solafika pod Kozím hrádkem a budu nesmyslnì vzdorovat jeho skvilému vínu, abych se mu na závìr slastnì poddal. Vidíte - ti opilci mají v sobì nìco ženského. Tedy na zdraví, Libore Lipo. Dnes je mi v Mikulovi dobøe.

Jaroslav Róna

Praha, 25. srpna 1995

M. Riedlbauchová sic přijela pozdě, o to rychleji pracovala (když má člověk jasno, tak je to ...).

foto: Ota Pajer

P. Jareš ve své grafické dílně. (Zdá se, že už mu začíná být taky jasno, co nám zanechá).

foto: Ota Pajer

V. Richterová se učí zacházet s těžší technikou. (Na své práci dokázala, že to dokázala).

foto: Ota Pajer

J. Róna pomáhá svým mořeplavcům na svět. (Pohárek vína přes den vystřídala bruska).

foto: Ota Pajer

Symposium je velká věc. Fandím jí. Fandím lidem, kteří tuto akci táhnou, i tím, kteří zde tvoří. Vím z vlastní zkušenosti, co znamená, uvést něco nového do chodu, starat se o to, žít s tím. Je dobře, že se to děje tady v Mikulově a já se mohu dotýkat atmosféry i výsledků. Zkrášlují nejen mne, ale hlavní NÁS - i když o tom nikdo ani neví. A také znám silnou potřebu kulturního kontaktu a využití, které zase ovšem potřebuje tradici. Tato dílenská, ale i oada dalších - zase pomaloučku polehoučku vznikají. Jsou zatím velmi křehké, o to jsou cennější. Jsem rád, že jim mohu být blízkou.

Martin Mysliveček
Mikulov, 7. října 1996

Taktěž Stefan našel své kukátko. (Ale kam?...).

foto: Ota Pajer

Díval jsem se z okna
kterým v lehké siluetě čelního panoramatu
v nebi na zemi
ovívalo se a vznášelo fluidum
latentního obrazu
v místech kde prach vápence
vykreslil půdorys svatyní
v nebi na zemi
kde vystupovaly struktury slov
v podvědomí
jako malý bod tetelící se
v nedohlednu
nebo jako rozplizlá skvrna
na žebrech bižicího psa
na žebrech bižicího psa

Rostislav Ěušík
Brno, 23. září 1995

S. Milkov se svým andělem v kmenu. (Měl představu, že letos vytvoří něco komorního).

foto: Ota Pajer

Stefanův Opilý anděl potřeboval někdy pomoc i od lidí.

foto: Ota Pajer

Čestmír prohlíží tu Běžovou díru. (Takzvaný pohled do budoucna...).

foto: Ota Pajer

Čestmír a jeho "děti". (Student AVU Vít Novotný byl nejen neoddělitelným pomocníkem mistra, ale i výborným společníkem).

foto: Michal Cihlář

Pan Jaroslav Hodač z Mikulova byl po celou dobu všem sochařům, zejména Jardovi, nápomocen. (Jeho práce s pilou byla přímo kouzlením).

foto: Veronika Richterová

**Většina návštěvníků města
a zámeckého areálu neopomenula
nahlédnout i do Oslího dvora.**

foto: Libor Lída

Mikulov

Snad je toto místo jedno malé dítě,
které si neustále hraje a raduje se ze živ-
ota

a samo ze sebe.

V té radosti si nastavuje zrcadlo

a spatřuje

samo sebe, jak se raduje a to ho pohání
k další radosti. A tak pořád dál a dál.

Petr Jareš

Praha, 10.9.1996

Probdiná noc

Šeptám a neslyší mě nikdo.

Všechno bych chtěl obejmout

a všechno mi uniká.

Život je kruh.

Falešný život žijeme pro své bližní.

Ten pravý sníme jako děti, jako star-
ci.

Žijeme pro život. Z radosti pro
radost.

Z humoru pro humor.

Pohoda bez pojeiny a za žádným
cílem.

Šeptám a neslyší mě nikdo.

Dopil jsem džbán, je prázdný
a zvoní.

Petr Jareš

Praha, 10.9.1996

SLUŽEBNÍ CESTA

- BUDÍK
- TMA
- VITAMÍN
- CIGÁRO
- WC
- SPRCHA
- ŠATNA
- DVEØE
- ŠKRABKA NA LED
- STARTÉR
- VOLANT
- CIGÁRO
- BONTON
- PLNÁ ÈARA
- PØERUŠOVANÁ ÈARA
- DVOUTAKT
- KAMION
- SLEJVÁK
- KLUZIŠTÌ
- GULÁŠEK
- CIGÁRO
- COLA V PLECHU
- BRNO
- PÁLAVA
- HUSOVA 13 PODKROVÌ
- HUSOVA 13 PØÍZEMÌ
- KROKODÝL
- MIKULOVSKÝ OÍZEK
- PLZEØ
- SOLÁRIUM
- SIMON
- UMAKARTOVÉ ÈELO
- KROKODÝL
- POSTEL
- BUDÍK
- VITAMÍN
- CIGÁRO
- STARTÉR

Jaroslav Šusta jr.

Praha, 10.9.1996

**Řádové sestry, kterým část Oslího dvora patří, byly všem účast-
níkům příkladem v pracovitosti a hlavně trpělivosti. (Několik
motorových pil a brusek udělalo zajisté svou kulisu).**

foto: Libor Lída

**Mezitím, co se malovalo, tisklo a sochařilo, ve firmě RAP se počí-
talo a přemýšlelo. (Na snímku Marcela Gamanová, jedna z opor
chodu celého sympozia).**

foto: Libor Lída

Čestmír ani při práci nezapřel v sobě rockového ducha.

foto: Libor Lípa

Jaroslavova loď byla ochotna přijmout na palubu i suchozemce. (Za chvíli se odplová ... do parku).

foto: Petr Jareš

Pobyt v místě Mikulov mi pomohl nalézt v sobě zpátky cestu, kterou jsem z mnoha hlubokých osobních důvodů začal opouštět - a to vyjadřovat se prostřednictvím výtvarného umění. V mém případě, přesněji řečeno, sochařstvím. Vděčím za to jeho geniu loci a zejména přítomnosti a pomoci skvělých lidí a přátel.

Stefan Milkov
Bohumín, 22.8.1995

K sympoziu "dílna" 94 v Mikulově jsem půstupoval (ostatní jako ke všemu) se značnou nedůvěrou. K sympoziu "dílna" 95 jsem půstupoval se značnou obavou. S obavou z toho, zda v Mikulově zažiji opit tak fantastickou atmosféru a vstoupit do přátel, které jsem zde potkal. S obavou z toho, jestli můj minulý pobyt zde nebyl jen sen. S obavou z toho, zda kulturnost tohoto prostředí nebyla jen zdánlivá a já nepůjedu do obyčejného, naprosto vyčerpávajícího místa, jakých jsou u nás stovky. Mé obavy byly zbytečné. Díky.

Zdeněk Lhotský
Pelechov, 24.8.1995

Sympozium dílna v Mikulově je báječné setkání skvělých lidí v krásném místě. V dnešní přeekotné době nemají umělci zpravidla mnoho času na souvislou práci, nerušenou běžnými provozními a existenčními starostmi. V Mikulově dostávají příležitost tvořit po dobu čtyř týdnů v uvolněném prostředí. Nejsou přitom nuceni vejít se do nějakého tematického nebo technologického rámce, prostě je jim dán čas, prostor a materiál pro práci. Důležité je, že se zde setkávají umělci, kteří spolu dobře komunikují, což se projevuje i ve výsledcích sympozia. Systém výběru účastníků „mezi sebou“ - jeden z umělců se vždy stává kurátorem příštího ročníku sympozia a má právo pozvat kolegy podle vlastní volby - se ukázal být neobyčejně šastný. Za to roky trvání sympozia tak Mikulov získal ojedinělou a kvalitní, protože vnitřní soudržnou sbírku prací současných českých umělců. Které jiné místo u nás se může něm takovým pochlubit?

Jana Tichá
Praha, 11.9.1996

Ale nejen práci je člověk živ a to u umělců někdy platí zvlášť. Jedním z příjemných večerů byl i karneval na terase vinárny „U Simona“. (Prý těch večírků bylo třicet, nebo třicet pět?) Na snímku V. Richterová a „Sandokan“ - tedy R. Král.

foto: Libor Lída

J. Róna coby komisař Clusoe s M. Riedlbauchovou.

foto: Libor Lída

Zdá se, že jakési poselství v Mikulovi čekalo na vhodnou konstelaci v podobě prostoru a výborných lidí. Symposium „dílna“ je pro mne důkazem, že se něco začíná naplňovat.

Vít Novotný

Praha, 10. září 1996

Nahoru do kopce. Dolů z kopce. Je tu dobře nahoře. Ten výhled. Vidím vlny a nebe. Žlutá, modrá, červená, krásná zelená. Zvuky v tom domě. Kašlání. Dýchání. Moje a mojíčky před očima. Kaplečky na kopci. Hodiny na vízi. Koukám se, jak ručička občas poskočí. Jump. Přirozený vývoj. Kafičko. Trafika. Ostré oranžové pily. Oranžové sladké meruňky. Hustá houbová omáčka. Barva stéká. Dívám se, jak to dílá. Taky to dílám. Nejradiji jako ta červená do oranžova. Modré svítání. Bílá teče. Tlustý štítec. Tahy. Voňavý čaj. Éárky. Teplo. Atd.

Martina Riedlbauchová

Praha, 10. září 1996

A pak se zase pracovalo. Instalace soch byla opravdu obtížná.

foto: Libor Lída

„Na špičce“ je připravena. (Bránou se však musela pronést ručně).

foto: Libor Lída

I tato loď musela dolů a pěkně ručně. (Vysokozdvíhací vozík od firmy Vincoop Mikulov byl ale nepostradatelný).

foto: Libor Lída

Šehrezáda alias hipík (L. Lípá) hlídá své kočičky (Alfonzová, Lípová).

foto: Radovan Král

Velkou ctí byl příchod „sňatkového podvodníka“ (P. Brichta) a jeho staronové lásky (D. Brichtové). Uprostřed Aleška. (V soutěži masek byl Pavel těsně druhý. První místo obsadil jezevčík Vilda Milkov, který šel za pana Majera).

foto: Radovan Král

Co že chťij, jó, ti kolem Mikulova? Mikulov považuji za střed vesmíru. Bylo mi tam vždy fantasticky. Myslím, že to stačí.

*Jindoich Šreit
„Staletá bába“, Praha, 22.10.1996*

Největším problémem bylo dostat sochy z Oslího dvora, jelikož byly místy větší než průchod.

foto: Michal Cihlář

Michal Cihlář s fotoaparátem, Barbora s Vildou (vítěz karnevalu) si rukavice nasazovat nemuseli.

foto: Libor Lípá

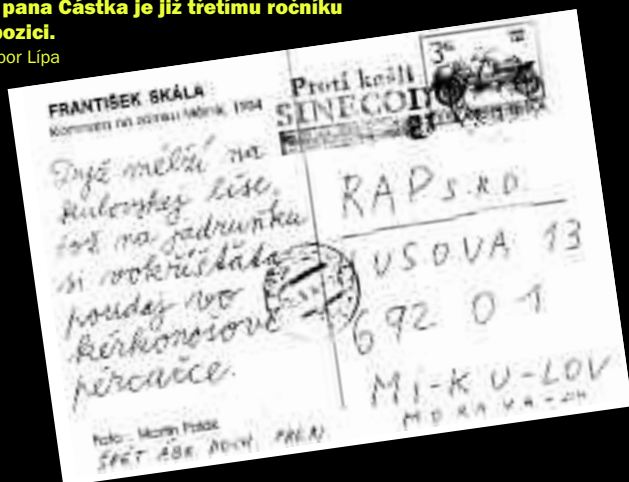
Za branou Oslího dvora už bylo hej.

foto: Libor Lípá

Jeřáb pana Částka je již třetímu ročníku k dispozici.

foto: Libor Lípá

Tři dny v Mikulově

Teplíčko skoro italské a vegetace za humny jako v Bulharsku. Dovolanková idyla. V zámecké zahradě s manželkou sochařkou v půl páté ráno na vyhlídce na Mikulov. Ōařání psů pod námi. Za zády její hooící srdce. Východ slunce nad vzdutým horizontem pœesní v mezeœe víží obou kaplíek. V hlaví bílé, v žaludku bramboračky. Praha v nedohlednu. Zjitœnost z poítomností nových soch a starých poátel, z blízkosti dœeva, pilin, fermeže na vaoœí a neretuœovaných ambicí. Opilecká víra v umíní. Kocovina.

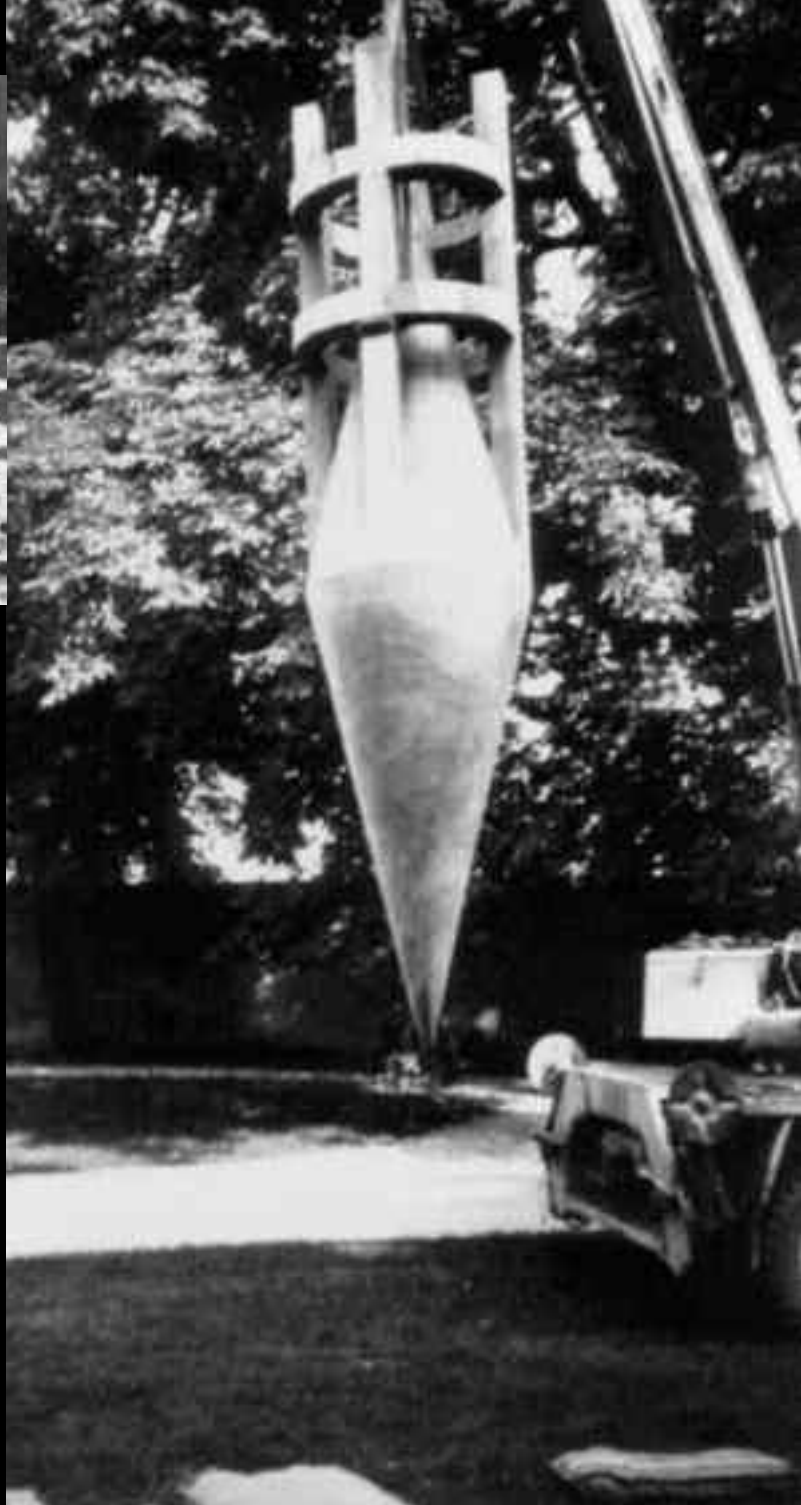
Michal Cihláo

Praha, 12. září 1996

Profesor Martin Mysliveček přivedl svou formaci „Virtuosi di Mikulov“. (Ukázka z „Rohatoria“ aneb „Já ta držka pažravá“.)

foto: Ōta Pajer

P. Jareš a „Marie“ (H. Lípová), která zde reprezentovala divadelní spolek „HRK“. (Ukázka ze hry „Pašíněček“.)

foto: Ōta Pajer

Určitou dobu se sochy vznášely a přistávaly, ale pak se usadily na své místo.

foto: Libor Lída

V závěru se pak jen natíralo, napouštělo, voskovalo a leštilo. (Neplacená reklama pro galerii MXM).

foto: Michal Cihlář

Na vernisáži „dílny“ 96 promluvila paní Mgr. Dobromila Brichtová, ředitelka Regionálního muzea v Mikulově. (Žena, bez které by dílna byla nemyslitelnou).

foto: Ota Pajer

Vernisáž přišlo pozdravit několik místních souborů. (Městský pěvecký sbor „Virtuosi di Mikulov“ pod vedením pí Helyny Halířové-Supové).

foto: Ota Pajer

L. Lída uváděl celou vernisáž spolu s M. Gamanovovou. Předal také zdravici za rockovou kapelu U nás se svítí. (Martina nevěří, ale za rušení musí prolézt „Běžovou díru“).

foto: Ota Pajer

NOVÍ HRDINOVÉ

Mikulov, to slavné místo,
místo reků, šarvátek, klidu a
panen bohabojných.
Historie ta, a naplněná tvůrčím
bisem či radostí patrnou,
zapsána jest v srdcích všech.

Hle a hoj, tu přicházejí
slávu místa onoho do oblak
pozdvihnout.
Místo mečů kladivové
v rukou točímajících, aby v potu tváře kmen svůj
dobývali.

Noví to rekové, hrnou se jak
jarní voda, trhající mosty a
v slunci záoe zaplavují krajinu,
aby hold svůj i díky poveliké
vzdali místu MIKULOVU.

Václav Marhoul
Praha, 16.9.1996

Za názorové hnutí „PŘECITLIVĚLÍ“ promluvil jeho mluvčí Vítězslav Vrbka.

foto: Ota Pajer

Mimo to, že se hovořilo a zpívalo, tak se i tancovalo. (Paní Skálová s chotěm, Pavel s Martinou a Jarda se Šárkou).

foto: Ota Pajer

Milí přátelé,

žil jsem v domnění, že ve svých 44 letech bych mohl být klidný a usazený muž středního věku nepodléhající zbytečným vášním a roztočivým náladám. Po letošním létu stráveném v Míkulově musím ale říci, že opak je pravdou. Být tam je nádherné a okouzluje. Pouze mé pravé koleno nevydrželo kombinaci celodenního stoje u sochy v Oslím dvoře s náročnými krokovými variacemi nočního reje v baru pana Simonidese. Mohu Vás ale ujistit, že to pilinové strašidlo, které se v důsledku vymknutí kolena belhalo Vaším místem s holí hodnou Krakonoše jsem nebyl já, to byl ĚES A.

Ěestmír Suška

Praha, 5. října 1996

„Mikulovskou Venuší“ byla pokřtěna loď, kterou v průběhu vernisáže vyrobily děti. Loďka měla symbolizovat „dílnu“ 97. Za město přišel pozdravit místostarosta JUDr. Kuchyňka a za okres opět Mgr. Pavlov (na snímku s dětmi).

foto: Ota Pajer

SONET O OSLÍM DVOŘE

Poés klobouk do týla
Slunce se opírá
Na víži hodiny
Odbíly čtvrt hodiny

Pot s prachem na tváři
Masku již vytváří
Meručky na hrušky
S pleskotem naráží

Andíl tam upírá
Svá očka opilá
Raketa pod stanem
Hýbat se začíná?

Já den co den
Jak krásný sen
Poicházím sem
Bušit v svůj kmen

Pily i piliny
Vytváří vidiny

Stejně tak hoblíny
Lákají vůní svou
S benzínem smíšenou
K sladkému zdolmnutí
Tak na půl hodiny
Však za půl hodiny
Může již plamen ten

Ještě ne červený
Zpola již stvořený
Vykouknout z topolu
Není čas spočinout
To velké vábení
Kmenu můj
Poí mni stůj
Stejně tak Pane můj
Dílo mé opatruj

Báseň tato vznešená
Pro katalog stvořená
Viořím že vás dojmá
Srdce vaše rozchvívá

Veronika Richterová
Praha, 16. srpna 1996

Ivoš Láník, který letos snad nejvíce všemožně pomáhal, si určitě na závěr zasloužil tuto společnost u svého stolu. (Protože Lenka zpívala a zpívala...)

foto: Rostislav Čuřík

Dobré vínečko a tvrdá sochařská dílna vždycky patřily k sobě. Takže, kluci: zlomte vaz!

Aleš Najbrt
Praha, 9.9.1996

A potom v „Soláriu“ to už nebylo až tak pro děti. (F. Skála a L. Láníková to vzali do svých rukou).

foto: Rostislav Čuřík

Večer byl toho dne opravdu teplý a v prostředí „Solária“ i příjemný a trval dlouho. (Ota Pajer, sedící zleva, již vyměnil fotoaparát za džbánek vína a Franta hrál a hrál...)

foto: Rostislav Čuřík

Na své ovečky se přijel podívat i Václav Marhoul. (Čestmír Suška se v tuto chvíli možná dozvídá, že pokud vše půjde, stane se kurátorem Mikulovského výtvarného sympozia „dílna“ 97 právě on – uvidíme za rok).

foto: Rostislav Čuřík

Plastiky sochařů Milkova, Sušky, Róny a Richterové se velmi úspěšně zařadily do kolekce děl vytvořených autory na předcházejících "dílnách" a vytvořily tak mimořádnou atmosféru zámeckého parku. Nutné je zde ocenit citlivě provedenou instalaci všech děl v exteriéru. Také ostatní práce vytvořené v průběhu letošního ročníku sympozia jsou výtvarně velmi zdařilé a vyrovnané. Letošní ročník dosáhl nejvyšší úrovně a práce zde vytvořené nejen obohatí interiéry a veřejná prostranství místa, ale významně též přispějí do pokladnice českého výtvarného umění. Význam tohoto sympozia mezi výtvarníky roste společně se zájmem o účast. Kvalita sympozií, pečlivost přípravy, spokojenost výtvarníků a veřejná prezentace děl vytvářejí Mikulovu velmi pozitivní ohlas a současně jsou nejlepší školou pro návštěvníky. Hodnota vytvořených děl také mnohonásobně pokračuje vložení prostředky a dotváří atmosféru místa.

PhDr. Eliška Lysková
Brno, 4. října 1996

Plody polemiky

Pilo nepilo jedno sympozium ➤ P.J. ➤➤➤➤ Hele, jsme jak v tom americkém filmu. Jde vo všechno, ale zároveň vo hovno. ➤ Ě.S. ➤➤➤➤ Pøijde Pe a Popleta do nebe a øíká: Jsem v nebi, nebo co? ➤ Ě.S. ➤➤➤➤ Vesmír je kadibudka. ➤ Ě.S. ➤➤➤➤ Každý jednou zmizí v tý béžový díøe. ➤ Ě.S. ➤➤➤➤ Jardo, ty malíøi sloní nohy. ➤ Ě.S. k J.R. ➤➤➤➤ To, co tady øíkám, to už jsou úplné chudáèkoviny. ➤ Ě. S. ➤➤➤➤ Pøijde desítka pivo do nebe a øíká: nebyla by dvanáctka? ➤ L. L. ➤➤➤➤ Rozhovor: Vidíš tu èarodijnici? Nevidíš, jakou? Jak tady pøebíhla. A jaká byla? Dobrá. Jak vypadala? Taková bílá, ale hodná. Co øíkala? Nic - nazdar Ěedy. ➤ Ě. S. a P. J. ➤➤➤➤ Øíkal jsi, že už nebudeš pít. (Simon pije panáka) Øíkali to? ➤ P. J. Simonovi ➤➤➤➤ ... no ne, já s tebou klidni budu pít sedm svítelných let, ale ty sochy tam zůstanou. ➤ Ě.S. k L.L. ➤➤➤➤ Ty nejsi robot. Ty jsi helikoptéra! ➤ Ě.S. k L.L. ➤➤➤➤ Jestli si chcete nikdo smoèit, tak si smoète. ➤ M. R. ➤➤➤➤ Sotva Jarda paty vytáhl, vzplál požár zábavy. ➤ Ě. S. ➤➤➤➤ Ty jsi ta generace co jste všichni alergici. Ty jsi zase ta generace co jste všichni alkoholici. ➤ S.M. 41 let k V. N. 22 let ➤➤➤➤ A nakonec sežeru Solaøíka! ➤ J.R. ➤➤➤➤ P. J.: Odkud jste Zlatko? Já jsem z Dobrého Pole. S.M.: My jsme zase z metropole. ➤➤➤➤ Benátky jsou krásné, ale staré. ➤ J.R. ➤➤➤➤ V Mikulovi se boty lepí medem. ➤ neznámý autor ➤➤➤➤ Ten sýr vždycky zbude, ale nakonec se stejní sní. ➤ P.O.P ➤➤➤➤ V životi je to pořád stejný jiný. ➤ P.O.P ➤➤➤➤ Poslyšte, Vy ale máte hezkou figurku - jako z "èlovìe, nezlob se" ➤ J.R. ➤➤➤➤ Pane harmonikáøi, víte jak Vás ta harmonika užíví? Ne? Pašujte v ní heroin. ➤ J.R. ➤➤➤➤ Mladá, ale hezká. ➤ F.B. ➤➤➤➤ Jestli ti můžu poradit, žijte spolu, ale nežeò se. ➤ S.M. k P.J. ➤➤➤➤ Ožeò se! Ale nežíjte spolu. ➤ L.L. ➤➤➤➤ Na èí strani je Karel Gott, na tý strani je národ. ➤ T.V. ➤➤➤➤ Karel Gott je vánoce. ➤ J.R. ➤➤➤➤ Já bych chtěla být chlap. ➤ M.R. ➤➤➤➤ Nesnáším ženy, co chtějí být chlapy. ➤ J.R. ➤➤➤➤ Dost na tom, že my baby jsme chlapi. ➤ V.V. ➤➤➤➤ T. V. o matce a synu Růžíèkových: Koule porodí zase kouli. ➤➤➤➤ Pod tebou krokodýli, kolem tebe miny, nad tebou nálet, v tobí virus a teě žij, borée! ➤ Ě. S. ➤➤➤➤ To je dobré víno, to pivo. ➤ L.L. ➤➤➤➤ Já se takhle v 15.00 rozpiju, ale co dál? ➤ J.R. ➤➤➤➤ No co asi? ➤ S.M. ➤➤➤➤ Já bych si chtíl ke stáru vystudovat filosofii, abych vidil, o co vlastni šlo. ➤ J.R. ➤➤➤➤ Mladí lidé to nemají lehké, jsou totiž mladí. ➤ V. V. ➤➤➤➤. Mladí lidé jsou mírní trapní. ➤ J.R. ➤➤➤➤ Mikulov je Praha 0. PSÈ 100 00 ➤ L.L. ➤➤➤➤ Sejde z oèi, sejde z griotky (Z. L. nebyl pøi objednávce a nedostal griotku) ➤➤➤➤ Zdeòkovi Lhotskému sluší hnusný vici ➤ V. R. ➤➤➤➤ Plod polemiky 1. verze: Pøijede Ariana do Mikulova, Ariana Ho uvidí a zhrozí se. "Copak jsi to tady vyvádil?" A Ěes a nato: "To já ne, to Ěes a." ➤➤➤➤ Plod polemiky 2. verze: Pøijede Ariana do Mikulova a uvidí Ho. "To já nic, to Ěes a." ➤➤➤➤ Plod polemiky 3. verze: Pøijede. ➤➤➤➤ J.R.: Ěes o vyndej péértmonku. Ě.S.: Tu vyndávám jen když se péér ...! ➤➤➤➤ Neserte mi, nebo Vám sežeru pivo. ➤ Ě.S. ➤➤➤➤ My jsme jen ty fazole z kterých Von péérdí. ➤ Ě.S., debata o bohu ➤➤➤➤ Neserte mi, nebo skoèím šipku do toho moøe zábavy. ➤ Ě.S. ➤➤➤➤ Chlastat je lepší jak èíst. To je na èlovíku alespoò vidit. ➤ L.L. ➤➤➤➤ Bachoøík na S.M.: Jsi prase! ➤➤➤➤ L.L. k V. N.: Ty jseš ta generace co jim to všechno užere. S. M.: My jsme ta generace co každého už jenom sere. ➤➤➤➤ V. V.: Zweigeltrebe je v podstatí trepifajksl. ➤➤➤➤ Chrobaøík je Bachoøík, protože Solaøík je hrobaøík. ➤ S.M. a J.R. ➤➤➤➤ Kdyby neexistoval umilec, o kom druhý umilec øekl, že není umilec, nebyl by na sviti žádný umilec. ➤ J. R. ➤➤➤➤ H. L.: Viøím tomu, že to hodní lidí nepochopí. L.L.:Vo to jde!

Sponzoři

RAP s.r.o.
Computer Press
Reklamní, a.s.
Axis s.r.o.
ZOD Mikulov
Lesy ČR - závod Židlochovice
Stolařství Troubil Morkůvky
Kovo Prokeš Mikulov

Myšlenka Mikulovského výtvarného sympozia "dílna" The idea of Mikulov graphic art symposium "dílna"
se zrodila počátkem roku 1994. **arose at the beginning of 1994.**

Jejími hlavními strůjci byli zejména tehdejší **its main creators was mainly the board of the town of the time**
představitelé městského úřadu - starosta RNDr. Tomáš Zejda, **the chairman of the Mikulov, RNDr. Tomáš Zejda,**
místostarosta Vojtěch Příbramský **the second chairman Vojtěch Příbramský**
a akademický sochař Nikos Armutidis. **and academic sculptor Nikos Armutidis.**

Start letošního třetího ročníku schválilo zastupitelstvo města Mikulova The start of today's third course authorized the board of the Mikulov town
a jeho nynější starosta MUDr. Ivo Koneš. **and MUDr. Ivo Koneš, its present chairman.**

Symposium proběhlo ve dnech 12. 7. - 24. 8. 1996 The symposium took place from July 12 to August 24 1996
v prostorách mikulovského zámku za vydatné pomoci Regionálního muzea, **in the Mikulov's castle area in the cooperation with**
jeho vedení a zaměstnanců. **the Regional museum.**

Výsledky M.V.S. „dílna“ 96 byly prezentovány The symposium "dílna" 96 results were presented
v parku mikulovského zámku. **in the park of Mikulov's castle.**

Vernisáž se uskutečnila dne 24. 8. 1996 v 17.00 hodin. The private view took place on the 24th of August 1996 at 17 o'clock.

Slovem se účastnili:

místostarosta Městského úřadu v Mikulově JUDr. Miroslav Kuchyňka,
přednosta Oresního úřadu v Břeclavi Mgr. Jiří Pavlov,
ředitelka Regionálního muzea v Mikulově Mgr. Dobromila Brichtová,
Libor Lípa, za produkční agenturu RAP s.r.o. Vítězslav Vrbka a Marcela Gamanová a účastníci sympozia.

Pro třetí ročník M.V.S. "dílna" 96 se stal kurátorem a umělce k osobní účasti vyzval ak. mal. Jaroslav Róna,
člověk, který do třetího ročníku vnesl pracovní náboj a nekompromisní boj o vlastní přežití.
Za což mu nemalý dík.

Pro třetí ročník stanovil Městský úřad v Mikulově technickým asistentem sympozia opět malíře Libora Lípu.
Produkci poprvé v historii sympozia pověřil společnost RAP s.r.o.

Hlavní organizátor - město Mikulov tímto děkuje všem, kteří se svým dílem zasloužili o vznik a průběh třetího ročníku.
Osobně: Mgr. Dobromila Brichtová, Mgr. Jarmila Spilková, Jiřímu Hlavenkovi, Karlu Valentovi, Ivo Láníkovi, Jaroslavu Hodačovi, Pavlu Šubovi,
Svatoslavu Floriánovi, pánům Gavendovi a Šutovi, Milanu Částkovi, Svatopluku Vrbkovi, vojenské posádce Mikulov
a sponzorům, jež jsou vyjmenováni na jiném místě tohoto katalogu.
Zvláštní poděkování: mikulovskému probošství, řádovým sestřám
a osobně THDr. Nováčkovi za trpělivé propůjčení prostoru
k sochařské tvorbě.

Hlavní pořadatel The first organizer

Městský úřad Mikulov ve spolupráci s Regionálním muzeem Mikulov
The town office of Mikulov in cooperation with the Regional museum of Mikulov.

Koncepce a redakce katalogu Conception and redaction of the catalogue

Libor Lípa, Marcela Gamanová, Zdeněk Halla

Texty Texts

Mgr. Dobromila Brichtová, Jiří Olič
a autoři pozdravů a plodů polemiky

Fotografie Photos

Ota Pajer, Jindřich Šreit, Rostislav Čuřík, Dan Kamenář,
Libor Lípa, Michal Cihlár, Václav Hortvík, Petr Hynek, Radek Král,
Lenka Ftípilová, Veronika Richterová, Petr Jareš

Grafická úprava The graphic set-up

Zdeněk Halla, Libor Lípa

Sponzor katalogu Catalogue sponsor

Computer Press s.r.o., Haasova 27, 616 00 Brno
tel./fax: 05/41 24 00 93-4

Skenování Scan

Axis s.r.o., Srbská 53, 612 00 Brno, tel.: 05/759 582

Litografie a pre-press Litography and pre-press

Reklamní a.s., Stránského 9, 616 00 Brno, tel.: 05/41 24 21 78

Tisk Print

Protisk s.r.o., Pod Zlatou horou 1414, 684 01 Slavkov u Brna,
tel.: 05/4422 7110

Katalog vydal Published by

Městský úřad Mikulov v počtu 1000 ks
The town office of Mikulov in number of 1000 pc.